

بیماری التهابی لگن (PID) Pelvic inflammatory disease (PID)

علائم آن چیست؟

افرادی که به بیماری التهابی لگن مبتلا هستند اغلب هیچ علامتی ندارند و از ابتلای خود بی‌خبرند. با این حال، در صورت وجود، شایع‌ترین علائم عبارتند از:

- درد در ناحیه زیر شکم (معمولاً در هر دو طرف)
- تب (بیشتر از 38 درجه سانتی‌گراد یا 100.4 درجه فارنهایت)
- درد عمیق داخلی در حین رابطه جنسی واژینال
- خونریزی غیرطبیعی واژینال یا لکه‌بینی بین دوره‌های قاعدگی
- تغییر در مقدار، رنگ یا بوی ترشحات واژن
- نیاز به دفع مکرر ادرار
- احساس درد یا سوزش هنگام ادرار کردن
- کمر درد
- حالت تهوع و یا استفراغ

عوارض احتمالی چیست؟

- اگر در مراحل اولیه عفونت درمان شوید، احتمال بروز عوارض کمتر است. عوارض احتمالی ناشی از بیماری التهابی لگن می‌تواند شامل موارد زیر باشد:
- درد لگنی طولانی‌مدت
  - مشکل در بارداری (نابابری)
  - افزایش احتمال بارداری خارج رحمی یا درون‌لوله‌ای (وضعیتی که در آن تخمک بارور شده به لوله فالوپ یا هر ناحیه دیگری خارج از رحم می‌چسبد)
  - ابتلای مجدد به بیماری التهابی لگن
  - سندرم شوک سمی (TSS)
  - سندرم فیترز-هیو-کورتیس، یک عارضه نادر کبدی
  - احتمال بروز عوارض ناشی از بیماری التهابی لگن با هر بار ابتلای فرد به عفونت لگنی افزایش می‌یابد.

بیماری التهابی لگن (PID) چیست؟

بیماری التهابی لگن (PID) نوعی عفونت در بخش فوقانی دستگاه تناسلی، شامل رحم، لوله‌های فالوپ و تخمدان‌ها است. این بیماری معمولاً به صورت عفونت در واژن یا دهانه رحم شروع شده و سپس به سمت بالا گسترش می‌یابد. عفونت می‌تواند فراتر از اندام‌های تولیدمثل رفته و به بافت‌های پیرامونی آنها سرایت کند. کلامیدیا و سوزاک عفونت‌های مقاربتی (STI) هستند که معمولاً باعث ایجاد بیماری التهابی لگن می‌شوند. برای اطلاعات بیشتر درباره کلامیدیا و سوزاک به این مطالب مراجعه کنید:

[HealthLinkBC File #08i کلامیدیا و](#)

[HealthLinkBC File #08a سوزاک.](#)

سایر عفونت‌هایی که از راه جنسی منتقل نمی‌شوند نیز می‌توانند باعث PID شوند.

برای تشخیص ابتلا به بیماری التهابی لگن، باید توسط یک ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی معاینه شده و آزمایش‌های آزمایشگاهی انجام دهید.

این عفونت چگونه گسترش می‌یابد؟

بیماری التهابی لگن اغلب ناشی از عفونت‌های مقاربتی است. عواملی که احتمال ابتلا به بیماری التهابی لگن را افزایش می‌دهند عبارتند از:

- رابطه جنسی بدون محافظت با فرد مبتلا به عفونت مقاربتی مانند کلامیدیا یا سوزاک
- سابقه قبلی ابتلا به بیماری التهابی لگن
- تماس جنسی
- اقدامات پزشکی اخیر که باعث باز شدن دهانه رحم می‌شوند مانند سقط جنین، دیلاتاسیون و کورتاژ (D&C) یا گذاشتن دستگاه داخل رحمی (IUD)
- باقی ماندن تامپون یا مواردی مانند اسفنج‌های ضدبارداری یا دیافراگم در واژن به مدت طولانی. باکتری‌ها می‌توانند رشد کرده و سپس از واژن به رحم سرایت کنند.

درمان بیماری التهابی لگن چیست؟

درمان‌های معمول التهاب لگن، آنتی‌بیوتیک‌ها هستند. در برخی موارد، بیماری التهابی لگن ممکن است آنقدر شدید باشد که نیاز به بستری شدن در بیمارستان برای درمان با آنتی‌بیوتیکی وریدی (IV) داشته باشید.

اگر علائم ادامه داشت، باید 3 روز پس از شروع درمان به ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود مراجعه کنید. اگر علائم بدتر شد، به دنبال مراقبت‌های پزشکی فوری باشید (به‌عنوان مثال به اورژانس بیمارستان مراجعه کنید).

شرکای جنسی 2 ماه اخیر باید آزمایش بدهند و تحت درمان قرار گیرند. اگر در 2 ماه گذشته شریک جنسی نداشته‌اید، آخرین شریک جنسی شما باید آزمایش بدهد و درمان شود. پاک شدن عفونت از بدن زمان‌بر است؛ بنابراین مهم است که تا اتمام دوره درمان آنتی‌بیوتیکی خود و شریک (شرکای) جنسی‌تان، هیچ‌گونه رابطه جنسی دهانی، واژینال یا مقعدی نداشته باشید.

اگر شما یا شریک (شرکای) جنسی‌تان درمان را کامل نکنید، نوبت‌های مصرف قرص را فراموش کنید یا قبل از پایان دوره دارو رابطه جنسی بدون محافظت داشته باشید، این احتمال وجود دارد که عفونت در بدن باقی بماند یا دوباره به شما یا شریک‌تان منتقل شود و ممکن است بعداً مشکلات سلامتی ایجاد کند. اگر چنین اتفاقی افتاد، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود صحبت کنید تا متوجه شوید که آیا شما یا شریک (شرکای) جنسی‌تان به درمان بیشتری نیاز دارید یا خیر.

چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به عفونت مقاربتی (STI) را کاهش دهم؟

این‌ها اقداماتی هستند که می‌توانید برای کاهش احتمال ابتلا به عفونت مقاربتی انجام دهید:

- آگاهی کسب کنید: عفونت‌های مقاربتی مختلف، نحوه پیشگیری از آن‌ها و فعالیت‌های جنسی که احتمال انتقال آن‌ها را دارند، بشناسید
- آزمایش بدهید: به‌طور مرتب همراه با شریک (شرکای) جنسی خود آزمایش عفونت‌های مقاربتی بدهید تا از وضعیت خود مطلع شده و در اسرع وقت اقدام کنید
- رابطه جنسی ایمن‌تر داشته باشید: از کاندوم، موانع حفاظتی یا روان‌کننده برای ایمن‌تر کردن رابطه جنسی استفاده کنید
- واکسینه شوید: واکسن‌هایی برای پیشگیری از برخی عفونت‌ها از جمله HPV، هپاتیت A و هپاتیت B در دسترس هستند
- با شریک (شرکای) جنسی خود صحبت کنید: درباره رضایت، رابطه جنسی ایمن‌تر، فعالیت‌ها و ترجیحات جنسی و آزمایش عفونت‌های مقاربتی گفتگو کنید. ارتباط کلامی می‌تواند به محافظت از سلامت شما و شرکای جنسی‌تان کمک کرده و به شما در داشتن روابط و تجربیات جنسی مثبت یاری رساند

برای آگاهی بیشتر

برای اطلاعات بیشتر در مورد چگونگی کاهش احتمال ابتلا به عفونت‌های مقاربتی (STI)، این پرونده را ببینید:

[HealthLinkBC File #080](#) پیشگیری از عفونت‌های مقاربتی (STI).

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority

برای دیگر موضوعات HealthLinkBC، از www.HealthLinkBC.ca/health-library/healthlinkbc-files دیدن کنید یا به واحد بهداشت همگانی محل خود مراجعه کنید. برای دریافت اطلاعات و مشاوره بهداشتی غیر اورژانسی در بریتیش کلمبیا از www.HealthLinkBC.ca دیدن کنید یا با شماره 1-8-1-8 (رایگان) تماس بگیرید. برای افراد ناشنوا و کم‌شنوا با شماره 1-8-1-7 تماس بگیرید. خدمات ترجمه به بیش از 130 زبان، بنا به درخواست موجود است.